

Tájékoztató a „kirohanásom” részleteihez.

Többeknek ígéretet tettem arra, hogy a Fórumra került nyílt levelemnek az okait (hogy értsétek a miértjét is) leírom. Így talán világosabb lesz mindenki számára, mitől szakadt el a céna.

Azt a lelegején szeretném leszögezni, hogy nem az ellen volt kifogásom, hogy Zoli vagy bárki más egy jónak tartott ötlettel előállt, hanem annak a hogyan és miértje bosszantott fel. Muszály, hogy visszanyúljunk az Expóhoz, mert sokan nem tudjátok, nem érzékeltétek, hogy a nézeteltéréseink már akkor olyan szinten voltak, hogy kizárólag az Expo sikere miatt fogtam vissza magamat.

Az előkészületek kapcsán még mindent egyeztettünk, de a későbbiekben egyre önállóbbá vált. A megkérdezésünk nélkül intézett dolgokat, úgy, ahogy azt ő jónak látta, vagy gondolta. Még ez sem lett volna probléma, ha ezekről kellő mértékű tájékoztatást ad. De nem tette, pedig kértem számtalanszor. A programhoz szorosan kapcsolódó személyekkel kizárólag ő tartotta a kapcsolatot, azok elérhetőségét titkos aktaként a mai napig ő őrzi. Kalmár Tibihez úgy jutottam el, hogy rákerestem a neten, mert szerettem volna én is beszélni vele.

Előjöttek a nagy álmok, Nagykövetség, Lengyel Intézet, Lengyel Idegenforgalmi Képviselő, és mindazok, akiket erre a rendezvényre Zoli jónak látott meghívni.

Csak hogy tudjátok, a mai napig fogalmam nincs, kikkel tárgyalt, a későbbi kapcsolat fenntartásához kit lehetne felkeresni, mert ezeket a kontaktokat is kizárólag ő őrzi.

Felvetődött a gyerekprogram, ennek kapcsán pedig egy meghirdetendő rajzpályázat a következők szerint:

- Kaptam egy kész pályázati kiírást, amiről mondjak véleményyt. Elmondtam. Átírtam a kiírást, a díjazásra szánt *majd 1 millió forintot* iszonyatos összegnek tartottam, ezért azt is lefaragtam. A díjakat a Kreatív Hobbi biztosítja, de a kiírás és a bonyolítást a Klub intézi.

A Klub ezen irányú költségeinek térítésére kértem, beszélje meg, hogy a díjazásra szánt összegből juttassanak a Klubnak is, és mielőtt bármi kimegy ezzel kapcsolatban, az összeg nagyságára való tekintettel én szerződést akarok látni, *addig semmit nem engedélyezek!*

Folytatás: 1 héten belül kapok egy emailt Zolitól, melyben a Varsó Magyar Intézet igazgatója válaszol arra a megkeresésre, hogy a díjnyertes pályázatokat Varsóban is szeretnék kiállítani! Köpni-nyelni nem tudtam! Kiment Varsóba a levél úgy, hogy még csak nem is tudtunk róla! Aláírás a megkeresésen Polski Fiat Klub, Fórizs Zoltán és az összes elérhetősége, az övé, nem a Klub hivatalos levelezője. Május elsején erre a témára is visszatértünk, annyi választ kaptam, egyáltalán nem biztos, hogy ezt a pályázatot a Polski Klubnak kell kiírni. Mert már így nem lesz érdekes, majd kiírja talán a Polski Kör??

- *Expo előkészületek:* A tervezett kiállítandó autók tulajdonosait sorba mind felhívtam, bekértem az adatlapokat, leregisztráltam őket. Minden rendben volt, kivéve azokat az autókat, akiknek a tulajdonosaihoz kizárólag Zolinak volt kontaktja. Visszamondtam a Fóti warszawást, mert ő szerzett 2-t is. Mint kiderült, Pécsről! Ahogy haladt az idő előre, egyre jobban tudatosult a tulajdonosokban, mibe is fog ez kerülni nekik Pécsről felhozni az autót, szállás, stb. Visszamondták! Utolsó héten ott álltunk warszawa nélkül, míg végül szerencsére Zombori Laci kötélnek állt, hogy felhozza Hatvanból az autóját. Ugyanígy semmit nem tudtam még a Mentőmuzeumi autókról, a tűzoltó Zuk-ról, a Katasztrófavédelmi bemutatóról, a még talán érkező autókról, az örökbefogadásos szertartásról. A főszervezők meg minket néztek hülyének, hogy még utolsó pillanatban sem tudjuk eldönteni, hány autónk lesz. Ugyanakkor a meghívókon, a körleveleken, a beharangozott programajánlóban a csodálatos programtervek közlésre kerültek.

További gondjaim és ezek voltak a hangsúlyosabbak:

Belépőjegyek: 2 héttel a kiállítás időpontja előtt már joggal háborgott mindenki, hogy mi lesz a bejutással. Zolit kérdeztem, annyit mondott, ő intézi, ne izguljak. Egy idő után ez részemre már kevésnek bizonyult, és egy udvarias, de kemény hangvételű emailben feltettem a kérdést a főszervezőknek. Hasonló kemény hangvételű válaszukból kiderült, hogy „először talán nálunk kellene rendet teremteni” és utána reklamálni, mert már rég le kellett volna adni a névsort. Névsort? Tőlük hallottam először névsorról. Na itt borult először a bili, amire Zoli reakciója annyi volt, megmondtam, hogy intézem. Csak közben legalább 20 ember meg tőlem várta a választ, hogyan fog bejutni.

Jegyek: az általam lefaragott és a tervezetben szereplő 45 repijegyből Zoli személyesen adott át 80-at! Kérdésemre, hogy akkor a kiállítóknak, a klubtagok és családtagjainak mennyi marad, az volt a válasz, a maradék. Na ekkor borult a bili másodszor! Mi közünk nekünk a Főpolgármesteri Hivatalhoz, meg a bánat tudja kikhez, ha a tagjaink nem tudnak bejönni, csak ha megveszik a jegyet!? Jumbóval órákat számoltunk, osztottunk, hogy jusson mindenkinek, ki ne maradjon senki, aki be akar jönni.

Polskis bögre, ajándék: Kalmár Tibi felajánlotta (Köszönet érte!) és telefonon ezt én meg is beszéltem vele, hogy a 17 lengyel vendégeink részére biztosít egy bögrét és egy egéralátétet. Szóltam Zolinak, hogy megbeszéltem a Tibivel az ajándékdolgot. Később visszahívott, meg van beszélve, lesz 30 bögre, mert milyen jó lenne, ha a nagykövet, a főpolg.m. és sorolta még hogy kik, kaphatnának egyet. Itt borult a bili harmadszor. Mi az hogy a különbözetet szétosztogatjuk csak így? Ha a Tibi valóban felajánlja a 30 bögrét, akkor a különbözetet én azoknak a tagoknak és kiállítóknak fogom szétosztani, akik végig gürizték a 3 napot és nem a talán soha többet nem látjuk vendégeknak! Arról sem tud a Tibi, hogy én erősködtem azért, hogy a lengyeleknek az ajándék vasárnap este legyen átadva. Akkor, amikor már ő is látja, mennyire érte meg neki, mi fér bele a keretébe, hisz még fogalmunk sincs arról, milyen forgalmat bonyolít, lesz-e egyáltalán annyi bevétele, ami a benzinköltségére elég.

Katalógus, oklevél: Kalmár Tibi saját költségén kinyomtatott 2000 db szórólapot. A tervezetet láttam, kinyomtatam. Elmondtam, bolhaszar apró betűs, meg kell vágni a szöveget, hogy itt elsősorban a Polski Klubot kell kiemelni, és csak másodlagos szempont a polski története. Ha nem fér rá, maradjon le róla. Mi készült el? Az eredeti bolhaszar apróbetűs változat, mert Zoli vagy nem adta át a javított szöveget a Tibinek, vagy nem is akarta, hogy az Ő alkotása módosuljon. Ugyanez történt a Perlaki emléklappal is. Kértem, ez így nem jó, javítsd le. Mit kellett átadnom? Az első variánst. A Perlaki elérhetőségét május elsején kaptam meg Zolitól. Addig kizárólag Ő tudott vele kapcsolatba kerülni! Miért, mi célból? És itt már utalnék a nyílt levélre is, ami már a sokadik felháborodásom eredménye volt. Perlakit a Polski Klub kérte fel tiszteletbeli elnöknek, és nem a Polski Kör! A felkérő levélen a Polski Klub adatai és a Klub bélyegzője szerepel. Akkor most honnan veszi a bátorságot, hogy kisajátítja magának a Polski Körébe? (Isd. Fórumba tett idézet) És ezek csak halmozódtak. Ha Sebe Tamás utolsó pillanatban nem nyomtat képeket, a csupasz falat nézzük. Mert valami oknál fogva nem érkezett meg a Rendőrségtörténeti Múzeumból a kiállításnak szánt fotó, de a tiszteletjegyek át lettek adva. A Lengyel Intézetből pénteken 9 órakor már engem hívtak fel, mi lesz a katalógusokkal, senki nem ment érte. Ne értsétek félre, nem Zolinak kellett ezt mind megoldania. A tagok folyamatosan kérték, adjunk feladatot, szívesen segítenek. De nem, Zoli mindent egyedül akart intézni és nem is hagyta, hogy segítsünk neki.

Vilmos 2 héten át éjjel-nappal készítette a modelleket, hogy a teljes sorozat rendelkezésre álljon. Jogos a mélységes felháborodása, amikor kizárólag a helyszínen derül ki, hogy nincs mibe tenni. És 2 heti munkájának eredménye a warszawa csomagtartójában lapul a 3 napon keresztül. Nem tudott időben szólni, hogy nem tud vitrint szerezni, segítsünk, kinek van? Nem számít az ember munkája, megy a warszawa csomagtartóba.

Nagyon sok ilyen dolog volt még, amit az Expo sikere érdekében magamba fojtottam, és a kettőnk vitájaként élte csak meg.

De az már tűrhetetlen, hogy a júniusi siófoki rendezvényéhez újra a Klub nevét akarta felhasználni, ugyanilyen módszerekkel. A Veterán Zsiguli honlapján olvastam, hogy mire készül a Polski Klub Siófokon!! Konkrét tervrajzokkal, programleírásokkal, a zsigulisok már hirdetik, mi meg még csak nem is tudunk róla! Ismét az a pont, amikor köpni-nyelni nem tudtam a meglepetéstől. Ekkor úgy döntöttem, hogy nem Zolit hívom fel, hanem levélben megkerestem a Zsiguli Klub elnökét, és közöltem vele, a Polski Klubtól Zoli erre semmiféle felhatalmazást nem kapott, ha szervez valamit, arról kizárólag Ő tud. Korrektül kijavították a honlapjukon a kiírást. Kapóra jött a május elseje, a szakadó eső ellenére. Az Expo óta ez volt az első alkalom, hogy leültünk átbeszélni a történeteket. Azóta se email, se telefon. Megbeszéltük, hogy nem veszünk részt ebben a programban, főleg nem így. Ezt látszólag tudomásul vette. Arról egy szó el nem hangzott, hogy ő már nyakig benne van a szervezésben, hogy kész, fix dolgok vannak, ezekről mélyen hallgatott, mint az a bizonyos a fűben. Azt hangoztatta, és még most is, hogy ő mindenről tájékoztatott. Kit és mikor?

Erről a témáról január 6-án kaptam egy emailt, aminek a címzettjei között szerepelt 5 veterán zsigulis, a Vilmos és én. A Vilmos, akiről mindenki tudja, hogy modelleket készít, de a számítógép neki csak szobadísz.

A 2. ! értesítés, tájékoztatás most vasárnap érkezett a siófoki tervezetről, több oldalas bemutatkozó leírásokkal úgy, hogy a Polski Klub csak részt fog venni, a szervezést az általa Polski Körnek nevezett csapat végzi! Ez a csapat pedig nem más, mint Hertelendi Gabi, Kalmár Tibi és Főrizs Zoli. Jaa, és Siófokról Zoli egy ismerőse, aki a helyszínen intézi majd a dolgokat. Erre a levélre ment az a bizonyos nyílt levél válasz a fórumra, amit még vasárnap este Zoli emailben is megkapott. Aki kíváncsi rá, el fogom küldeni, vagy feltölthető a dokumentumokba is. Mivel egészen hétfő délutánig semmi reakció nem érkezett a levelemre, feltételezem, hogy addig, amíg a fórumon nem szembesült a levél másolatával, csak jókat röhögött a válaszon.

Fentiek ismeretében lehet vagdalkozni, lehet véleményt mondani, lehet bennünket nyugdíjas klubnak nevezni, de egy biztos! Egy olyan csapatban, ahol nem a benne résztvevők érdeke az első számú szempont, nagyon sokan nem akarnak a részesei lenni! Egy olyan emberrel közösen programot tervezni, szervezni, akinek csak a saját önös érdeke az első számú szempont, nem tudok azonosulni. És az elmúlt időszak teljes mértékben bebizonyította számomra, hogy Zolinak semmi más, csak a lehetőség kellett az érvényesüléséhez a Polski Klubbal a háta mögött, amit most nagyon gyorsan Polski Körnek nevez. Hogy nála nem számít az ember, hogy nincs ellenvélemény, javaslat, amit el is fogad, és annak szellemében cselekszik. Ha ezeket tudomásul véve működne, az égvilágon senkinek nem lenne kifogása ellene. De a valóság nem ez. Zárszóként egy megjegyzés: Zoli ugyanúgy tagja a Veterán Zsiguli Klubnak, van veterán zsigulija is. Ezt a hatalmas energiáját ott miért nem tudta hasznosítani? Mitől lett mégis ekkora szíve csücske a polski?

Rövidebben ez a tájékoztató nem sikerült, és még így is nagyon sok minden kimaradt belőle. De azt hiszem, a lényeg benne van.

Erna